

1790. List posta a prowincji do posta z War
szawy.

LIST POSŁA

Z PROWINCY I DO POSŁA

w WARSZAWIE

DNIA 22. Junij 1790. ROKU

Dziękuję Ci serdecznie moy Przyjacielu, że do-
mnie pisaiesz, odbieram Listy Jego z ukon-
tentowaniem iako, od szczerego przyjaciela, któ-
rego wzajemnie kocham przywiązanie. I tak te-
dy Seymować będziecie? Seymuycie z Bogiem! a-
byście nam Rzeczy-Pospolitey niewywrocili: pod
pozorem bezpieczeństwa abyście nas niewięzili =
pod pozorem rządności, abyście nas niewprawili
w pęta niewolniczę = pod pozorem handlowych
Traktatów, abyście Państw Rzeczy-Pospolitey nie-
rozdawali = nakoniec: abyście o dobru publi-
cznym gadając zle nam niezrobili. Ja po dawne-
mu, po proftu myślę, i mówię: że może być kto
przyjacielem Sąsiada, i dobrym Obywatelem; ale
niemoże nim być ten; co najmnieyszą część
Rzeczy-Pospolitey, Sąsiadowi dawać, lub obięcy-

wać waży się. Natym Seymie przyśięgano, że od Potencyi Zagranicznych nic brać niebędą; Jabym rad żeby dla Oyczyzny przyśięgli, że żadney zagranicznej Potencyi niedadzą co iest własnością Rzeczy-Pospolitey. Niepowiem ia tak, iak Partyzanci mówią; że Gdańsk, i Toruń iest małą rzeczą dla Polakow; Ja powiadam: że iest bardzo wielką; i sto razy dla nas te dwa mieysca ważą, iak Gibraltar dla Angielczykow. Te dwa Miasta są ważnieysze dla bezpieczeństwa naszego przy stutyfięcznym Woysku iak dotąd w Polszcze myślano. Dobry Polak na ich oddanie niezgodzi się nigdy, JW: Mci Pan nim iesteś, mnie takim znasz; ieżeli iefzcze Seym terażnieyszy zapomni co Oyczyźnie winien, czego się niespodziewam, ieżeli się do tego punktu upodli, że ten ostatni kawałek Rzeczy-Pospolitey wydartych, a tak Jey potrzebnych Państw Pruskich oddać przedśieweźniemy przed Oyczyzną zdradzoną, i przed całą Europą zadziwioną takim postępkim Seymujących protestacyą naszą iak nayfilniey zanieśmy o gdybym i krew mógł ponieść na Jey obronę.

Mowę twoią czytałem iest wyśmienita co do myśli, i ozdoba co do wymowy niebezpiecznym nader dla wolności iest przykładem przywłaszczone Seymowi wiednych Osobach trwające Prawodawstwa = Tron dziedziczny = to i powolności. A

Ja bez niey żyć niebędę = powiesz mi może JW. Mci Pan dla czego z W. Mci Państwem niejestem? i tych prawd niemowie, w Jzbie? nayprzod że- bym ie mowił okrzyczano by mnież zem Moskál. Potwarzą oszpeciliby prawdę iak zwykli, iabym zdrowie stracił, prawdaby nieznalazła Sektatorów, wolę niech czas prawdę okaże, pozna ją Narod, a w ten czas iuż Jad kalumnii szkodzić niebędzie, którym okrutnie w tym czasie woiovano.

Sciskam kochanego Przyjaciela serdecznie, bądź zdrow: ja zdrowszym jestem praca tak iak i dawniey mi nieszkodzi, tylko zgryzota. Jezli Gdańsk i Toruń Prusakom oddadzą, ieżeli niezabe- śpieczą całości Rzeczy-Pospolitey, wolności Jey handlu, i wdadzą się niebacznie w Woynę dla in- teresu Pruskiego to mi znow krew zburzona w pierśi wpadnie.

XVIII. 2. 790.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

F

XVM-2. 790